

Nr 186.

Av herr **Nilsson, Petrus, m. fl.**, om ökat statsbidrag till vägunderhållet på landet.

I sammanhang med frågan om ny väglag har statsbidraget enligt 60 § i väglagen varit ifrågasatt att höjas.

Genom nu tillgängliga automobilskattemedel har en ny tillgång till vägväsendet tillkommit.

Statsmakterna hava visserligen ansett att dessa medel ej borde komma vägunderhållet helt tillgodo och genom kungörelse som utfärdats om dessa medels användning hava de nästan helt undandragits underhållet för att stå till förfogande för vägförbättringar.

Då dessa grunder av riksdagen antogs, torde man icke kunnat bedöma ens det ungefärliga beloppet av dessa automobilskattemedel. I årets statsverksproposition uppgivas dessa emellertid till omkring 6,000,000 kronor. Rättvisan i användningen av dessa automobilskattemedel i enlighet med gällande bestämmelser torde emellertid kunna ifrågasättas, då utan all gensägelse väghållarna äro de, som få bära den ökade underhållsbördan, som orsakas av automobiltrafiken. Därför anse vi att åtgärder böra vidtagas för underlättande av denna börda.

Genom att öka statsbidraget enligt ovan angivna 60 § i väglagen skulle ett sådant underlättande kunna ske och tillåter vi oss därför hemställa att nämnda statsbidrag ökas från tre tiondelar till fem tiondelar av den uppskattade underhållskostnaden och att ökningen av statsbidraget täckes med automobilskattemedlen.

Med stöd av vad ovan anförts tillåta vi oss därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att 60 § i lag av den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet må erhålla följande lydelse:

Av uppskattade — — — lämnas fem tiondelar av
— — — tillgång.

Statsbidraget — — — samtliga vägfyrkar.

Stockholm den 21 januari 1924.

Petrus Nilsson,
Gränebo.

Joh. Johansson,
Friggeråker.

Ernst Svenson,
Eskhult.

